

громадянина С. слідувало вбивство Т. Дуже багато питань викликає дана справа та вбивство другого громадянина. Потрібно розрахувати часовий проміжок між вбивствами, допитати знайому Б. про нічний прихід обвинувачених. Дуже важливий свідок – робітниця магазину. Про що саме повідомили злочинці по телефону? Як саме вони були одягнені? Як слід кваліфікувати дії винних за другим вбивством? Слід визначити, чи знали вбивці про смерть першого потерпілого, чи ні?

Отже, для призначення покарання слід подбати про стабільну доказову базу проти обвинувачених, досить уважно проаналізувати елементи складу злочину, щоб досягти правильної кваліфікації.

РЕАЛІЗАЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА НА ВІЛЬНИЙ ВИБІР МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ ТА ВІЛЬНЕ ПЕРЕСУВАННЯ

Доп. - Ключова А., студ. гр. Ю-42.
Наук. кер. - ст. викл. Петракова Т.Б.

Система гарантій прав і свобод людини включає передумови економічного, політичного, організаційного та правового характеру, а також захисту прав і свобод. Система гарантій – це умови, засоби й методи, які забезпечують фактичну реалізацію та всебічну охорону прав і свобод особи.

Практична реалізація конституційних прав і свобод забезпечується двома категоріями гарантій.

Це, по-перше, загальні гарантії, якими охоплюється вся сукупність об'єктивних і суб'єктивних факторів, спрямованих на практичне здійснення прав і свобод громадян, на усунення можливих причин й перешкод щодо їх неповного або неналежного здійснення, на захист прав від порушень. По-друге, це спеціальні (юридичні) гарантії – правові засоби і способи, за допомогою яких реалізуються, охороняються,

захищаються права й свободи громадян, усуваються порушення прав і свобод, поновлюються порушені права.

Одним з конституційних прав громадян України є право на свободу пересування і вільний вибір місця проживання.

Право на свободу пересування, вибір місця проживання, вільне залишення території України належить кожному, хто на законних підставах перебуває в Україні.

Закріплюючи це право, держава тим самим захищає територію країни, а також своїх громадян, котрі відповідно до своїх інтересів та без усяких перепусток можуть переїжджати з однієї місцевості в іншу і визначати собі місце проживання.

Ст.33 Конституції України, у якій закріплене це право, повністю відповідає вимогам Загальної декларації прав людини (ст. 13); Міжнародному пакту про громадянські й політичні права (ст. 12).

З ним тісно пов'язана реалізація багатьох інших конституційних прав і свобод громадян. Порядок реалізації цього права встановлюється Законом України від 21 січня 1994 р. "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України". Істотним у праві на виїзд з України є те, що громадянин України не може бути позбавлений права у будь-який час повернутися в Україну.

Постановою Верховної Ради України затверджено Положення про паспорт громадянина України (у ред. Постанови ВР 3423-12 від 2 вересня 1993 р.). З його прийняттям наша країна формально відмовилась від системи прописки, тобто нині має діяти правило закріплене в Цивільному кодексі України. "Місцем проживання фізичної особи є житловий будинок, квартира, інше приміщення, придатне для проживання в ньому, у відповідному населеному пункті, в якому фізична особа проживає постійно, переважно або тимчасово..." (ст. 29). Саме ця норма повинна забезпечувати свободу вибору місця проживання. Положення про закордонний паспорт затверджено Указом Президента України від 28 жовтня 1993 р. "Про паспорт громадянина України для виїзду за кордон".

Постанова Кабінету від 16.01.2003 р. Про затвердження тимчасового порядку реєстрації фізичних осіб за місцем проживання затверджує порядок проведення реєстрації за місцем проживання громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

Правила в'їзду іноземців в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію затверджено Постановою Кабінету міністрів України від 29.12.1995 р.

Право громадян на свободу пересування реалізується через Закон України від 11 грудня 2003 р. "Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні".

Основним засобом повсякденного оперативного обліку населення у минулому була система прописки, виписки і реєстрації громадян, а сьогодні – система реєстрації фізичних осіб. Важливу роль у реалізації цього права відіграють органи внутрішніх справ України, здійснюючи паспортну систему.

Відповідно Закону України "Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні" громадянам України, а також іноземцям та особам без громадянства, які на законних підставах знаходяться на території України, гарантуються свобода пересування та вільний вибір місця проживання на території, за винятком обмежень, які встановлені законом.

Реєстрація місця проживання чи місця перебування особи або її відсутність не можуть бути умовою реалізації прав і свобод, передбачених Конституцією України, законами України чи міжнародними договорами України, або підставою для їх обмеження.

Громадянин України, іноземець чи особа без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, зобов'язані протягом 10 днів після прибуття до нового місця проживання зареєструвати місце проживання.

Реєстрація місця проживання та місця перебування особи здійснюється відповідним органом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з

питань реєстрації в Автономній Республіці Крим, областях, містах, районах, районах у містах, а також у місті Києві та Севастополі.

Свобода пересування та вільний вибір місця проживання обмежується в адміністративно – територіальних одиницях, які знаходяться у прикордонній смузі, на територіях військових об'єктів, у зонах, які згідно із законом належать до зон з обмеженим доступом, на території, де у разі небезпеки поширення інфекційних захворювань і отруєнь людей введені особливі умови і режим проживання населення та господарської діяльності; на територіях, щодо яких введено воєнний або надзвичайний стан.

В'їзд в Україну, виїзд з України та порядок перебування на території України закордонних українців здійснюється відповідно до Закону України від 04.03.2004 р. "Про правовий статус закордонних українців" та Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства"

Закон України від 21.06.2001 р. "Про біженців" визначає правовий статус біженців в Україні, порядок надання, втрати та позбавлення статусу біженця, порядок перебування на території України, встановлює державні гарантії захисту біженців.

Умови і порядок імміграції в Україну іноземців і осіб без громадянства визначається Законом України "Про імміграцію" від 07.06.2001 р.

Рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, посадових та службових осіб з питань свободи пересування, вільного вибору місця проживання, реєстрації місця проживання чи місця перебування особи можуть бути оскаржені в установленому законом порядку.